

præsteret en kompensationsklausul, som betyder, at kommende Folketing er sat ud af spil.

Så tager vi også lige den med Nordsøfonden med det samme. Ministeren gad ikke engang at invitere os til en forhandling om det. Det er sådan set, hvad der er i den sag. Jeg har udtalt mig meget klart om, hvad vi mener om denne her sag, og om, hvordan pengene skulle være brugt.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil da gerne sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at nu har man jo været støtteparti for en regering, der ikke formåede at få mere ud af Nordsøen, og nu kommer der så en aftale, der giver ekstra milliarder ind på Nordsøen, så måske har man spildt sin energi en lille smule i de år, man sad og støttede en regering, der ikke fik mere ud. Det var punkt 1.

Inden vi kunne begynde at bruge penge fra Nordsøfonden, var vi selvfølgelig nødt til at af-søge det politiske landskab imellem de partier, der har støttet selve aftalen. Sådan er det jo.

Hvis man som SF sætter sig ude på sidelinjen af dansk politik og ikke vil spille med inde på banen, så sætter man sig uden for indflydelse. Allerede på et tidligere tidspunkt kom vi jo ikke igennem med at investere 16 mia. kr. for de ekstra penge, som kom ind via Nordsøfonden.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå, at vi nu er gået over til Nordsøen, så med formandens tilladelse vil jeg lige fortsætte i det spor, som ministeren har bragt os ud på, selv om det ikke er noget andet, der er på dagsordenen i dag.

Vores kritik af Nordsøaftalerne var mindst lige så skrap under den tidligere regering. Man kan jo trække en hest til truget, men man kan ikke tvinge den til at drikke, og vi kunne ikke tvinge S og R til at drikke på det tidspunkt.

Det lykkedes os så trods alt, for øvrigt sammen med Dansk Folkeparti, at tvinge ministeren til at få lavet om på den, og hvad kritiserede vi så? At det var for dårligt købmandskab.

Kl. 10.50

Men ministeren havde låst sig fast. Han vandrede over på Esplanaden, lavede en aftale, lagde den frem og sagde: take it or leave it. Det er altså bare ikke ordentligt købmandskab efter vores mening, og ministeren ville ikke forhandle.

Vi sagde, at vi gerne ville forhandle om det her og om et højere provenu, men der var bare lukket. Så det var sådan set ministeren, der sagde: Jeg sidder på fedtet; jeg har mit flertal hjemme, her er der ingen mulighed for forhandling.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg må konstatere, at Folketinget var enige om, at økonomi- og erhvervsministeren skulle optage en forhandling med A.P. Møller - Mærsk A/S. Det gjorde vi. Vi fik et resultat. Det godkendte et flertal i Folketinget. Og det der med at trække heste til truget: Vi må konstatere, at der kom nogle til truget, og regeringen fik noget ud af det.

Formanden:

Der er ikke flere, der oven på denne her søgang har bedt om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 214: Forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) med flere love. (Ændring af Finanstilsynets og Fondsrådets kompetenceområder, Fondsrådets sammensætning og kontrol af visse virksomheders overholdelse af regler for finansiel information, SE-selskaber).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.